

יוסי אשר הוא זרוק מצוי, עם שפע תל-תלים, הנראים כאילו שמסרק לא עבר בהם מאז היוולדו. הוא רציני, מהורהר, ואהב להתפלסף. בין כתלי גלריה גילוי "N" בתל-אביב שבה מוצגת תערוכתו — הוא מציג עבודות בעלות ייחוד, לשחות ברעיון הטמון מאחריהם.

יוסי, שנולד בעיראק ב-1946 ועלה ל-ארץ ב-1950, גדל בירושלים, שם גרה משפחתו עד עצם היום הזה. הוא התחנך בבית-הספר החקלאי נהלל, ואת חינוכו האמנותי רכש בבית-הספר הגבוה לציור. כבר בעת לימודיו התבלט בכישרון הרי-שום המעורר ומלא הרגש שלו. בעבודות המופשטות בצבע היה מתבטא בגווני-עדינים מאד, רבעי טונים, וגם זאת כימי-עט ורק בגווני השחור, הלבן והאפור. בר-קשת הצבעים המצומצמת שהרשה לעצמו, ידע להסיק את מירב הגווני-האפשרו-יות, והיה זה מופשט לירי במלוא מובן המילה.

לימים, כשסיים את לימודי האמנות, הוזמן הצייר אריה ארוך לבקר את עברי-דות הגמר של הבוגרים. הוא התרשם מ-עבודת הגמר של יוסי, ומאז נוצר ביני-הם קשר שהתמיד עד למותו של ארוך, כשנתיים לאחר מכן. כשנפתחה גלריה

יוסי אשר מצייר בעזרת הכנ עם שפע תל-תלים

יודפת הזכורה לטוב, המליץ ארוך על יוסי, כאמן הראוי להציג בה, בין יתר האמנים הצעירים שהוצגו בה. *

מאז השתתף יוסי הן בתערוכות קבוצ-תיות בגלריה זו, והן בתערוכות יחיד ש-נקראה פרגמנטים — התייחסות לקטע מ-שלבם. העבודות בתערוכה התייחסו לשרה, כקטע מגוף, פירוק ההרכבה מחדש של רישום, והרכבה של מסלול-ברזל. כבר בתערוכה זו עשה שימוש רב בצילום. הוא התייחס למצלמה ככלי נוסף, מדיום נוסף של ציור, כי בה ניתן לשחק בטונאליות, שעניינה אותו. מאז היתה יותר הציג בגלריה „ברטה אורדנג" — רישום צילום (שינוי סביבה חקלאית על תצלומי-אוויר).

ציור עץ הריצפה. בשנה האחרונה בלבד הציג יוסי בארבע תערוכות: „היחס

גלריה זו הלכה בינתיים לעולמה, בגלל היותה לא-מיסטרית, אחרי ששחרה על קריטריונים של איכות שלא תאמו את טעם הקהל.

„קווי-מים" של יוסי אשר, ציור על גבי צינור השחור, הלבן והאפור

אני ואלוהים

בגלריה חדשה בנוף התל-אביבי, גלריה לבן, נפתחה תערוכתו הראשונה בארץ של הצייר הצעיר והמוכשר עופר לאלוש (32). יליד תוניס, בן לאב בעל יקב ואם ממישפחה רמת-מעלה. עופר זוכר את בית סבו וסבתו, שהיה גרוש אוספים של כלי-נשק עתיקים, ציורים יקרים מהמאה ה-16, וביניהם ציור מאסכולת רפאל, שטיחים יקרים ועוד שכיות חמדה. אך למרות זאת נמשך עופר, בעודו ילד, לחברת בני דודו הפרחחים, שאיתם שיחק כדורגל.

כהיותו בן 13 גורשה משפחתו מתוניס בגלל אירועים פוליטיים, שהיו קשורים בציאת הצרפתים מתוניס. בגיל 16 סיים בית-ספר תיכון (הוא „קפץ" כיתה), ולמד מתמטיקה באוניברסיטה עד גיל 18. אז גמל בו הרעיון לעלות לארץ, בעיקר בגלל אחד הסטודנטים, שהטיח לעברו „יהודי מלוכלך".

הוא עלה לארץ עם גרעין של השומר-הצעיר, לקיבוץ יחיעם. אחר-כך התגייס לצה"ל, לנח"ל מוצנח. בסוף שירותו חלה בצהבת קשה, ובעת החלמתו החל לצייר. וזה הפך לעניין לכל החיים. משרד-הבי-טחון נתן לו, בגלל נכותו, מילגה ללימודים במכון אבני. אך בקיבוץ לא ראו בעין יפה את לימודי האמנות שלו. ודרשו שיל-מד משהו יותר רציני. הוא למד גם סיפ-רות באוניברסיטה, יחד עם לימודי הציור. כדי לעשות דוקטורט בסיפרות נסע לפא-ריס, עם מילגה מהאוניברסיטה ומשגרי-רות צרפת בישראל. אך במקום לעשות זאת — פנה ללמוד בבואר, שהוא בית-הספר הידוע בספאריס ללימודי אמנות.

גם לתל-אביב, בין 14 אלף תלמידי הבואר הוא הרגיש שהוא בין המעולים. הוא היה תלמידו של סיואר, הפסל הקוני-ספטואלי הידוע, שחרף היותו כזה לימדו לעבוד מן הטבע.

לדבריו, הושפע בעיקר מדייוויד הוקני, ואביגדור אריכא. ואכן, כמו אריכא בסורי-טרטים המעודנים שהוא יוצר, הוא מש-איר את רוב השטח לבן, נקי, בלי רקע. החלק הלבן מהווה כוח משלו בציור ומב-ליט את הרישום.

התערוכה הנוכחית היא של רישומים, אקווארלים ותחריטים ריאליסטיים. הנוף פשוט ובנוי. הוא פשוט מצייר מה שאדם רואה בהפנותו את גבו לעיר תל-אביב: נוף, עננים וקו האופק. בציורי הנוף שלו בולטת הבדידות, ההרגשה היוצר היא של „אני ואלוהים". את דמות האדם בנוף הוא

מצניע, ורושם אותו קטנטן, לעומת עוצ-מת הטבע והאלהות. בגלל רעיון בדידות האדם, הוא משליך את העיר מאחוריו וגרי-הג לצייר מלבד בחוף-הים גם בנופים פרי-איים ומרוחקים, דרומה מאילת בכיוון נור-אייבה.

היצירות היפות ביותר שלו הן התחרי-טים. את אמנות התחריט למד אצל טוביה בארי. הוא מבצע את כל התהליך בסטודיו שלו, שלא כרוב האמנים, הנוהגים למסור את יצירתם לאמן הדפס, שמבצע עבורם את כל התהליך. הוא מקפיד על כל פרט, ודורש מעצמו מיקצועיות מירבית. לאחר תערוכות רבות שערך בבריטל, פאריס, אנטוורפן ולונדון, מציג סוף-סוף עופר לאלוש בתל-אביב ומעניק לכל סוגי הקהל, יהא ריקעם התרבותי אשר יהיה, אפשרות ליהנות מציוריו הפשוטים וה-בהירים.

עופר לאלוש ויצירה כלי נשק ושטיחים